22/12/2018

Η Διαθήκη του Μακαριστού Μητροπολίτου Λαρίσης κυρού Ιγνατίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

Η απλότητα και η σεμνότητα «διατρέχει» τις λίγες αράδες της διαθήκης που συνέταξε ιδιοχείρως ο μακαριστός Ιγνάτιος, έναν περίπου χρόνο πριν τον θάνατό του.

Με σεβασμό στη μνήμη του εκδημήσαντα, η Μητρόπολη Λαρίσης και Τυρνάβου, δια του σεβ. μητροπολίτη της κ. Ιερώνυμου, τη δημοσιοποιεί σήμερα (σ.σ. προχθές), ανήμερα εορτής του Ιγνατίου του ιερομάρτυρος, μέσω της «Ελευθερίας».

Ο μακαριστός Ιγνάτιος επέλεξε την Πρωτομαγιά του 2017 για να γράψει ιδιόχειρα τις τελευταίες του επιθυμίες. Οι οποίες «χωρούν» σε λιγότερες από 400 λέξεις. Κι αυτό γιατί τα προς διάθεση υπάρχοντά του είναι ελάχιστα, περιορισμένης υλικής, προφανώς όμως μεγάλης συναισθηματικής αξίας.

Και είναι τα συναισθήματα που ξεχειλίζουν στο σημείωμα που έκτοτε υπέχει έννοια «επίλογου» για εκείνον. Συναισθήματα όχι λύπης. Αντιθέτως. Άφατης χαράς και ευχαριστιών. Χαράς γιατί έζησε. Γιατί γεννήθηκε και περπάτησε στη ζωή και σ’ αυτόν τον κόσμο, ανέπνευσε, οσμίστηκε, άγγιξε και είδε την ομορφιά του. Και

ευχαριστίες προς Εκείνον για ό,τι του προσέφερε, τους γονείς και την οικογένειά του, τον Γέροντά του και τους ανθρώπους που γνώρισε και συμπορεύθηκε μαζί τους, σε όλη αυτή την πορεία της ιερατικής του ζωής. Τους αποχαιρετά με ευγνωμοσύνη, ευτυχής και για τις οδύνες και θλίψεις αλλά και για τις άπειρες χαρές και δόξες που βίωσε.

Φυσικά δεν ξεχνά τα πνευματικά του παιδιά αλλά και τους συγγενείς του, στα οποία αφήνει ορισμένα από τα λίγα υπάρχοντά του, περισσότερο ως ανάμνηση. Όπως και στην Εκκλησία του…

Είναι μια λιτή διαθήκη, ένα μικρό «μάθημα» προς όλους για το πόσο «μικροί» είμαστε και ποια είναι τα «μεγάλα» και σπουδαία πράγματα της ζωής. Γι΄αυτό αξίζει να διαβαστεί…

«Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΟΥ»

Η διαθήκη του μακαριστού Ιγνατίου ξεκινά με την επιθυμία του «τα άμφιά μου να παραμείνουν στην Ιερά μου Μητρόπολη, εκτός από δύο πλήρεις αρχιερατικές αμφιέσεις, με μίτρες και μανδύες και πατερίτσες, που θα ‘θελα να πάρουν ο π. Αχίλλιος Τσούτσουρας και ο π. Ιγνάτιος Μουρτζανός. Επί πλέον ο π. Αχίλλιος θέλω να πάρει όσα χρήματα ευρεθούν κατά την ώρα του θανάτου μου, και τη βιβλιοθήκη μου από τη Σαλαμίνα με τα βιβλία της. Τα ράσα μου και τα ρούχα μου, ας διανεμηθούν στους ιερείς μας. Τα εν Σαλαμίνι πράγματα, ας τα πάρουν τα ανήψια μου για ανάμνησι, ισομερώς με τον π. Αχίλλιο, αφού αυτός πάρει πρώτα όποιες από τις εικόνες θέλει. Τα εγκόλπιά μου και οι Σταυροί μου θα ‘θελα να μείνουν στην Ιερά Μητρόπολη. Τα εγκόλπια που είναι ολίγο αναξιώτερα λόγου, ας δοθούν στις Ενορίες, στις Εφέστιες Ιερές Εικόνες της. Ο π. Ιγνάτιος μπορεί να πάρη και καμμιά στολή ακόμη, ή ένα καλό Επιγονάτιο».

Ακολούθως ο μακαριστός Ιγνάτιος ευχαριστεί τον Θεό «για ό,τι μου προσέφερε: τη ζωή, τη χαρά, τους καλούς Γονείς, τ΄ αδέλφια, την Αγία Ιερωσύνη και Αρχιερωσύνη, τις πολλές θλίψεις και τις οδύνες αλλά και τις άπειρες δόξες και χαρές. Προ πάντων την πολλή αγάπη που αναξίως απήλαυσα εν τη ζωή μου, από όλα τα περιβάλλοντα στα οποία έζησα. Τον ευχαριστώ για τον όμορφο κτιστό κόσμο του, στον οποίο έζησα τόσα χρόνια, και χάρηκα τον ήλιο, τα παιδιά, τα λουλούδια, τα πουλιά, τη θάλασσα την πλατειά και τους εύφορους ευωδιαστούς κάμπους. Για τις χάριτες και τις ικανότητες με τις οποίες με κατεκόσμησε, για τους καλούς ανθρώπους τους οποίους μου έστειλε και ως Άγγελοι Θεού με πρόσεχαν. Τον π. Αχίλλιο, τον π. Ιγνάτιο, αλλά και ένα πλήθος αγίων ανθρώπων που με δίδαξαν, με καθωδήγησαν. Τον αοίδημο Γέροντά μου π. Δαμασκηνό Κατρακούλη, τις μοναχές που ζήσαμε τους ίδιους πνευματικούς παλμούς, και όλα

τα αγαθά».

Και η υπογραφή:

Αυτή είναι η ταπεινή ιδιόγραφη διαθήκη μου,

ο Διαθέτης

+ο Λαρίσης Ιγνάτιος